

Convorbire cu dna conf.univ.dr. Paulina Popoiu,director general al Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti” din București.

Cu doamna Paula Popoiu, care este din 2001 și președinte al Asociației Muzeelor în Aer Liber din România (AMALR) am stat de vorbă la Muzeul Maramureșului din Sighetu Marmăției, între două ediții ale Festivalului de Datini și Obiceiuri de Iarnă de la Sighet.

Dr. Paulina Popoiu : „În 1966, aici, la Sighet, a avut loc un Congres al Asociației Europene a Muzeelor în Aer Liber, la care suntem afiliați. Activitatea AMALR s-a revigorat după 1990. Din ea fac parte 19 muzee din România, dintre care unul este la Sighetu Marmăției și altul la Baia Mare. În 1993, o dezbatere a Conferinței Internaționale a Muzeelor în Aer Liber avut loc chiar la Sighet, în Muzeul Satului din Sighet, care, împreună cu directorul dr. Mihai Dăncuș fac parte din această mare asociație europeană. Noi ne putem mândri că față de alte țări, în România păstrăm în muzee monumente originale, nu copii. Au fost atunci în Maramureș 47 de directori de muzee din Europa, care și acum își amintesc cu plăcere despre ce au văzut la noi. Tot la Sighet, în decembrie anul trecut, conducerea AMALR a convenit să impună câteva intervenții în legislația de patrimoniu, cum ar fi ideea că aceste muzee dețin cele mai importante monumente de arhitectură vernaculară din România.

Când această arhitectură fără arhitecți, tradițională, dispare, pierdem enorm. Am cerut ca ele să fie declarate de importanță națională. Inclusiv la Muzeul Maramureșului din Sighet banii sunt insuficienți pentru întreținerea monumentelor de secol XVII-XVIII. Nu știu dacă puterea locală își dă seama că noi aici stăm pe o comoară. Dacă aceste muzee vor fi întreținute corespunzător și

puse corespunzător în rețeaua muzeală internațională, pot deveni comorile zonei , nu numai ale Sighetului. Aici, găsim cele mai importante și interesante muzee din această parte a României: arheologie, case memoriale la care se adaugă Memorial Sighet. Cultura este un instrument pe care îl putem foarte bine folosi pentru ceea ce ne doare pe noi foarte tare: imaginea României. Dacă putem să schimbăm ceva, putem să schimbăm prin cultură. Eu sper să se conștientizeze acest lucru și la nivel local, dar și național. Conservarea în muzeul Satului de la Sighet a instalațiilor hidraulice de tehnică populară mi se pare extrem de interesantă. Când instalațiile, morile vor funcționa, Sighetul va deveni prin acest muzeu și mai atractiv. El și acum este unul dintre cele mai valoroase din țară,, dacă nu chiar cel mai valoros muzeu în aer liber, datorită patrimoniului deosebit pe care îl are România, Maramureșul. Dacă Mihai Dăncuș, care are 41 de ani de muzeologie, va putea face și un han, pe specific tradițional în muzeu, atunci cu siguranță muzeul satului din Sighet va deveni și mai viu. Mihai Dăncuș și-a dedicat viața unei meserii, care adesea te ține în anonimat. Noi onorăm prea puțin acest gen de oameni. Rămân uimită că la 40, 41 de ani de muzeologie, Mihai Dăncuș nu a primit un însemn, un semn de prețuire, în afară de declarația că toată lumea îl iubește. Voi cere ministrului Culturii să-i acorde un însemn al Ministerului pentru activitatea sa. În cadrul Asociației europene, muzeul din Sighet este foarte bine cotate. Dacă dl Dăncuș ar avea mai mulți bani și ar finaliza toate proiectele și visele sale, muzeul din Sighet ar fi cel mai vizitat din Europa. Imaginea acestei zone poate fi valorificată prin cultură. Festivalul de la Sighet este la fel de tânăr ca dl Dăncuș, un festival cunoscut în țară și străinătate Vin de câțiva ani la acest festival și aș vrea să văd și altceva, nu doar mereu aceeași paradă. Eu aș implica mai mult muzeul în aer liber unde aș dori să văd colindători pe la casele de acolo, nu prin centrul orașului. Festivalul trebuie neapărat continuat. Ar fi o mare greșeală să se renunțe la el, pentru că Sighetul a devenit cunoscut și prin acest festival. Mai trebuie doar înnoită ideea, modalitatea de desfășurare a lui implicând muzeul mai mult. Aici nu vin ansambluri cu scenografi, vin chiar grupuri de colindători adevărate. Tradiția se menține foarte bine aici. M-au impresionat măștile celor de la Sarasău, de exemplu. Ar trebui instituit poate un premiu pentru originalitate, unul pentru menținerea tradiției, adică oamenii satelor să fie puțin stimulați prin asta, nu doar să defileze prin fața spectatorilor și tribunei. E prea puțin și repetitiv.

Festivalul ar trebui să înceapă la Muzeul în aer liber, care este o menținere a satului tradițional în forma lui adevărată. Astfel Muzeul satului intră și în conștiința locală și a turiștilor care vin aici, furnizori de bani. O investiție în Muzeul satului este o investiție durabilă. Problema este să conștientizăm aceste lucruri”.

Florentin NĂSUI, Graiul Maramuresului